

I kirken sidder vi på spring
 og agter på hinanden
 og dømmes let som ingenting
 med nådelys i panden;
 og de, som har den største skam,
 de får det allerstørste kram
 af åndens englevinger.

Det er en lykkens talisman
 for skæbnens tunge byrde
 at svinge i som en lian
 hen til den gode hyrde;
 og de, som lander for hans fod
 går ranke al hans magt imod
 som ført af englevinger.

En løve går i byen ind
 og lægger sig på torvet
 og svøber sig i eget skind,
 som var det rede garvet;
 og de, som møder dyrets blik,
 får brat på alle sanser skik
 og skuer englevinger.

Den spæde stiller sine krav,
 og moderen des mere,
 så springe må din vandringsstav
 i blomst og det med flere;
 og de, som køber en buket
 vil sige den er fin og net
 som hvide englevinger.

Du lukker døren til dig selv
 og sidder ene inde
 og stivner, hvor du ellers skjælv,
 for hvad du har i sinde;
 og de, som lytter ved din dør,
 fortæller dig, at du er skør
 og ejer englevinger.

I tidens strøm er alle slugt,
 og du er med de andre,
 og hist, hvor vejen slår en bugt,
 kan synet sig forandre;
 og de, som ser dig stå imod
 de tunge tankers overflod,
 får dine englevinger.

I salighedens nøgenhed
 er al din blusel blottet,
 og du må i forlegenhed
 beskytte dig mod plottet;
 og de der gætter, hvad der sker,
 står stille, alt imens de ser
 på sneens englevinger.